
Ulga na start jako instytucja prawa administracyjnego gospodarczego

Cytuj jako: Piasecka, J. (2025). Ulga na start jako instytucja prawa administracyjnego gospodarczego. W: B. Detyna, P. Szymaniec (red.), *Administracja publiczna i polityki publiczne. Tom poświęcony pamięci Profesora Ryszarda Herbuta. Seria: Administracja Publiczna – Zagadnienia Prawne, Instytucjonalne i Koncepcje Zarządzania nr 5/2025* (s. 117–125). Wydawnictwo Naukowe Akademii Nauk Stosowanych Angelusa Silesiusa.

Praca opublikowana na licencji Creative Commons Uznanie autorstwa 4.0 Międzynarodowa (CC BY 4.0). Skrócona treść licencji na <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.pl>

DOI: [10.71433/2025.99.4.07](https://doi.org/10.71433/2025.99.4.07)

Streszczenie: Rozdział omawia zagadnienie ulgi na start wprowadzonej ustawą Prawo przedsiębiorców – rozwiązania mającego na celu ułatwienie przedsiębiorcom rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej. Wyjaśnia również, na czym polega ulga na start, komu przysługuje oraz przez jaki okres początkujący przedsiębiorca może skorzystać z tego przywileju. W tekście przedstawiono również rodzaje ryzyka związanego ze stosowaniem ulgi.

Słowa kluczowe: ulga na start, prawo administracyjne gospodarcze, działalność gospodarcza

Start-up Relief as an Institution of Economic Administrative Law

Abstract: *The chapter discusses the issue of start-up relief introduced by the Entrepreneurs' Law – a solution aimed at making it easier for entrepreneurs to start running a business. It is explained in the chapter what the start-up relief is, who can benefit from it, and for what period a beginner entrepreneur can benefit from the new privilege. The risks associated with the start-up relief are also presented.*

Keywords: start-up relief, economic administrative law, business activity

¹ Mgr, Akademia Nauk Stosowanych Angelusa Silesiusa, Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Wałbrzychu.

1. Wstęp

Ustawa z dnia 6 marca 2018 roku – Prawo przedsiębiorców – reguluje zasady podejmowania, wykonywania i zakończenia działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym prawa i obowiązki przedsiębiorców oraz zadania organów władzy publicznej w tym zakresie². Ustawa ta jest jednym ze składowych aktów prawnych tzw. Konstytucji biznesu³, stanowiącej rezultat reformy prawa gospodarczego w Polsce przeprowadzonej w 2018 roku. Cele wskazanej reformy stanowiły poprawa środowiska prawno-instytucjonalnego, w którym funkcjonują polscy przedsiębiorcy, i stworzenie przyjaznego klimatu dla przedsiębiorczości. Kierunek ten najlepiej obrazuje następujący cytat: „Wspólną cechą silnych gospodarek jest umiejętność współpracy administracji i biznesu. Prawo przedsiębiorców tworzy prawne fundamenty i daje konkretne narzędzia do budowania zaufania i partnerstwa w tych relacjach. Daje wreszcie stabilne i przewidywalne reguły tak tworzenia, jak i stosowania prawa. To czyni z Prawa przedsiębiorców akt o szczególnej pozycji w systemie i realnej wartości dla polskich firm” (Ministerstwo Rozwoju i Technologii, 2018).

Prawo przedsiębiorców jest kluczowym aktem prawnym pakietu ustaw tworzących Konstytucję biznesu. Wprowadza kanon fundamentalnych zasad gwarantujących przedsiębiorcom wzmocnienie ich pozycji w relacjach z władzą publiczną oraz konkretne narzędzia mające na celu szeroko rozumianą pomoc dla przedsiębiorców. Najważniejsze regulacje ustawy dotyczą m.in.:

- ustanowienia obszernego katalogu praw i obowiązków zarówno przedsiębiorców, jak i organów, które pełnią funkcję wytycznych dla organów administracji publicznej – tym samym została ustanowiona dla administracji publicznej granica ingerencji w wolność przedsiębiorcy w obszarze prowadzonej przez niego działalności gospodarczej;
- modyfikacji relacji przedsiębiorca–organ administracji publicznej, której wyrazem jest wprowadzenie do ustawy kluczowych zasad obowiązują-

² Art. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 236 ze zm.).

³ „Konstytucję biznesu” tworzy pięć ustaw:

- 1) Ustawa z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców,
- 2) Ustawa z dnia 6 marca 2018 r. o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 1668),
- 3) Ustawa z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (t.j. Dz. U. z 2022 r., poz. 541),
- 4) Ustawa z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 89),
- 5) ustawa z dnia 6 marca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej (Dz.U. poz. 650).

cych w biznesie, takich jak: domniemanie uczciwości przedsiębiorcy (art. 10 ust. 1 Prawa przedsiębiorców), zasada przyjaznej interpretacji przepisów prawa (art. 10 ust. 1 Prawa przedsiębiorców), zasada „co nie jest prawem zabronione, jest dozwolone” (art. 8 Prawa przedsiębiorców);

- wprowadzenie działalności nierejestrowej (tzw. działalności nieewidencjonowanej),
- wprowadzenie ulgi na start.

Ulga na start stanowi ustawowe *novum*. Jest to instytucja, której celem jest zminimalizowanie kosztów rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę, polegająca na możliwości zwolnienia przedsiębiorców będących osobami fizycznymi z obowiązku uiszczania składek na ubezpieczenia społeczne. Jest to więc bardzo konkretne narzędzie zaoferowane przedsiębiorcom. Zwolnienie to możliwe jest wyłącznie w początkowym etapie prowadzenia działalności gospodarczej i dotyczy osób fizycznych rozpoczynających działalność, oczywiście, z pewnymi wyjątkami wskazanymi w ustawie Prawo przedsiębiorców. Osoby współpracujące z przedsiębiorcami, zleceniobiorcy oraz pracownicy zatrudniani przez przedsiębiorców są natomiast objęci ubezpieczeniami społecznymi od momentu rozpoczęcia działalności gospodarczej (Biznes.gov.pl, 2021). Ulga na start nie dotyczy wymienionych podmiotów.

Początek działalności gospodarczej to newralgiczny etap, w którym przedsiębiorca przywiązuje dużą uwagę do redukcji kosztów prowadzonej działalności. Nowe rozwiązanie wprowadzone ustawą Prawo przedsiębiorców ma stanowić swoistą zachętę dla potencjalnych przedsiębiorców do tego, aby rozpocząć prowadzenie działalności gospodarczej i w rezultacie zminimalizować ryzyko ewentualnego niepowodzenia (Wierzbowski, 2019). Zbyt duże koszty prowadzonej działalności mogą przekreślić sukces w biznesie. W porównaniu z nieobowiązującą już ustawą o swobodzie działalności gospodarczej jest to znaczący krok legislacyjny w kierunku tworzenia przyjaznych warunków wykonywania działalności gospodarczej, ponieważ poprzednie ustawodawstwo, dotyczące początkujących przedsiębiorców, nie przewidywało w tym zakresie tak daleko zaawansowanych przywilejów⁴.

2. Charakterystyka ulgi na start

Ulga na start polega na rezygnacji przez państwo z nałożenia na początkującego przedsiębiorcę obowiązku uiszczania składek na ubezpieczenia społeczne,

⁴ Należy przypomnieć o tzw. ZUS-ie preferencyjnym, z którego mógł skorzystać początkujący przedsiębiorca. Niemniej jednak w stanie prawnym uregulowanym ustawą Prawo przedsiębiorców początkujący przedsiębiorca, oprócz ZUS-u preferencyjnego, otrzymał dodatkowe narzędzie finansowe w postaci ulgi na start.

tj. na ubezpieczenie emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe⁵. Ulga nie dotyczy składki na ubezpieczenie zdrowotne. Regulacja zawarta w art. 18 ust. 2 Prawa przedsiębiorców, zgodnie z którym przedsiębiorca może zrezygnować z ulgi na start poprzez dokonanie zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych, co oznacza, że skorzystanie z tej ulgi jest dla przedsiębiorcy dobrowolne. Zauważyć należy, że przedsiębiorca może w każdym etapie korzystania z ulgi na start zrezygnować z niej i rozpocząć uiszczanie składek na ubezpieczenia społeczne. Przedsiębiorca, który nie chce skorzystać z ulgi na start, zobowiązany jest do tego, aby dokonać zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych⁶. Rezygnacja z ulgi na start skutkuje tym, że przedsiębiorca uzyska możliwość skorzystania z ulgi dopiero po upływie sześćdziesięciu miesięcy od zakończenia lub zawieszenia działalności gospodarczej.

Wprowadzając do porządku prawnego ulgę na start, ustawodawca kierował się interesem początkujących przedsiębiorców, dla których obowiązek opłacania składek na ubezpieczenie społeczne był wyjątkowo dotkliwy (Pietrzak, 2019, s. 153–164). Pomimo niekwestionowanych korzyści wynikających z możliwości skorzystania z nowego rozwiązania zaznaczyć należy, że korzystanie z ulgi skutkuje okresowym wyłączeniem przedsiębiorcy z prawa do wielu świadczeń wypłacanych z ubezpieczenia chorobowego, wypadkowego, a także rentowego. Okres ten traktowany jest w kategoriach ubezpieczenia społecznego jako okres bezskładowy. W związku z tym ulga na start spotkała się pod tym względem z oceną krytyczną. Jako przykład wskazać należy argument, zgodnie z którym najwięcej wypadków przy pracy następuje w początkowym etapie prowadzenia działalności gospodarczej. W sytuacji braku uiszczania składek na ubezpieczenia społeczne, w tym na ubezpieczenie wypadkowe, przedsiębiorca pozbawiony będzie prawa do świadczeń wypłacanych z ubezpieczenia wypadkowego. Ponadto sześciomiesięczny okres nieuiszczania składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe skutkuje tym, że wykorzystany przez przedsiębiorcę okres ulgi na start zostanie pominięty przy ustalaniu prawa do emerytury lub renty. W konsekwencji skorzystanie z ulgi na start wpłynie negatywnie na wysokość przyszłego świadczenia emerytalnego lub rentowego (Lambrecht-Halla, 2020, s. 81–91).

Reasumując, należy zaznaczyć, że ulga na start z jednej strony jest niekwestionowanym przywilejem przyznany początkującym przedsiębiorcom, z drugiej wiąże się z koniecznością poniesienia niekiedy pewnych dotkliwych konsekwen-

⁵ Artykuły 6, 11 i 12 Ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 497 ze zm.).

⁶ Przedsiębiorca korzystający z ulgi na start zobligowany jest do złożenia w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych formularza ZUS ZZA. Podczas rejestracji najistotniejsze jest wskazanie właściwego kodu tytułu ubezpieczenia. Jest to kod 05 40 – osoba niepodlegająca ubezpieczeniom społecznym i podlegająca ubezpieczeniu zdrowotnemu.

cji. Początkujący przedsiębiorcy korzystający z ulgi na start nie zawsze wykazują świadomość istnienia ryzyka z nią związanego. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego podstawowym celem, który przyświecał prawodawcy przy konstruowaniu instytucji ulgi na start, było ułatwienie początkującym przedsiębiorcom rozpoczęcia działalności gospodarczej. Niemniej jednak cel ten nie zawsze zostaje osiągnięty. W pewnych sytuacjach skorzystanie przez przedsiębiorcę z instytucji ulgi na start może narazić go na koszty znacznie przewyższające kwotę odpowiadającą sześciu miesiącom nieodprowadzonych składek na ubezpieczenia społeczne, w tym dobrowolnej składki na ubezpieczenie chorobowe (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2023 r., sygn. I USK 164/22).

3. Przedsiębiorcy uprawnieni do skorzystania z ulgi na start

Każdy przedsiębiorca, który rozpoczyna działalność gospodarczą, a nie podlega ubezpieczeniom społecznym na mocy innych tytułów, od dnia rozpoczęcia działalności gospodarczej podlega ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu, wypadkowemu oraz ubezpieczeniu zdrowotnemu. Obowiązek ten trwa od dnia rozpoczęcia działalności gospodarczej do dnia jej zakończenia. Ustawa Prawo przedsiębiorców wprowadziła wyjątek od powyższej reguły, którym jest właśnie uregulowana w art. 18 ustawy ulga na start. Zgodnie z tym przepisem, jak podkreśla w swoim orzecznictwie Sąd Najwyższy, pewna kategoria przedsiębiorców, określana wspólnym mianem przedsiębiorców wchodzących na rynek, nie podlega przez pewien okres prowadzenia działalności obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym. Rozwiązanie przyjęte przez ustawę Prawo przedsiębiorców jest zasadą w stosunku do przedsiębiorców rozpoczynających działalność gospodarczą, a podleganie ubezpieczeniom społecznym przez tych przedsiębiorców stanowi wyjątek od tej zasady. Sformułowanie użyte w ustawie „przedsiębiorca może zrezygnować” świadczy o tym, że zastosowanie wyjątku, jakim jest zgłoszenie do ubezpieczeń społecznych, wymaga aktywności. Zgłoszenie to jednak w przypadku przedsiębiorców objętych zakresem stosowania art. 18 ust. 1 Prawa przedsiębiorców w okresie pierwszych sześciu miesięcy prowadzenia działalności gospodarczej ma charakter dobrowolny, a nie obowiązkowy. Wyłącznie od woli przedsiębiorcy rozpoczynającego działalność gospodarczą zależy, czy będzie on podlegał ubezpieczeniom społecznym w terminie wcześniejszym niż sześć miesięcy od rozpoczęcia działalności. W związku z tym w sytuacji ewentualnego błędnego zgłoszenia się przedsiębiorcy rozpoczynającego działalność gospodarczą do ubezpieczeń społecznych (czego nie można wykluczyć, zważywszy na niewielkie doświadczenie takiego przedsiębiorcy), przyjąć należy, iż dopuszczalne jest złożenie korekty zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych, gdy taki przedsiębiorca przed upływem terminu płatności pierwszej składki zorientuje

się, że dokonał zgłoszenia w sposób błędny i wbrew swojej woli zrezygnował w ten sposób z ulgi na start. Niemniej jednak zagadnienie to wywoływało wiele praktycznych problemów. Ostatecznie kwestia ta stała się przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego, który uznał, że dopuszczalne jest takie skorygowanie błędnego zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych, aby przedsiębiorca wchodzący na rynek mógł jednak skorzystać z ulgi na start. Kluczowe znaczenie ma w tej sytuacji wola przedsiębiorcy dokonania zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 lipca 2023 r., sygn. III USKP 58/22).

Z ulgi na start mogą skorzystać wyłącznie przedsiębiorcy będący osobami fizycznymi, którzy podejmują działalność gospodarczą po raz pierwszy albo podejmują ją ponownie po upływie co najmniej sześćdziesięciu miesięcy od dnia jej ostatniego zawieszenia lub zakończenia. Do ulgi na start uprawnieni są także wspólnicy spółki cywilnej.

Ustawa Prawo przedsiębiorców wprowadza istotny warunek, jaki należy spełnić, aby móc skorzystać z ulgi na start. Przedsiębiorca nie może w ramach swojej działalności gospodarczej wykonywać czynności na rzecz byłego pracodawcy, na którego rzecz przed dniem rozpoczęcia działalności gospodarczej w bieżącym lub w poprzednim roku kalendarzowym wykonywał w ramach stosunku pracy lub spółdzielczego stosunku pracy czynności wchodzące w zakres wykonywanej działalności gospodarczej (art. 18 ust. 1 Prawa przedsiębiorców). Zauważyć należy, że pojęcie wykonywania czynności na rzecz byłego pracodawcy nie jest zdefiniowane przez prawo⁷. Warunek określony w art. 18 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców należy spełnić obligatoryjnie w dniu rozpoczęcia działalności gospodarczej. Kwestia rozpoczęcia wykonywania czynności na rzecz byłego pracodawcy w trakcie korzystania przez przedsiębiorcę z ulgi na start w trakcie wykonywania działalności, a nie w dniu rozpoczęcia, nie jest uregulowana w przepisach ustawy. W takiej sytuacji możliwe są dwa scenariusze zasygnalizowane w literaturze przedmiotu. Zgodnie z pierwszym, korzystniejszym dla przedsiębiorcy, utraci on prawo do korzystania z ulgi na start wyłącznie w okresie, w jakim świadczył usługi na rzecz byłego pracodawcy. Zgodnie z drugim scenariuszem konsekwencje dla przedsiębiorcy będą bardziej dotkliwe, straci on bowiem całkowicie prawo do skorzystania z ulgi na start. Dodatkowo zostanie także zobowiązany do uregulowania zaległych składek. Judykatura i doktryna w tym przypadku odwołują się do orzecznictwa dotyczącego art. 18a Ustawy

⁷ Stosując wykładnię art. 18 ust. 1 ustawy – Prawo przedsiębiorców, należy odwołać się do stanowiska doktryny oraz judykatury wypracowanego na podstawie art. 18a Ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 497 ze zm.), który zawiera analogiczne określenie. Podobna regulacja prawna została zawarta w art. 9a Ustawy z 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 226 ze zm.); por. (Pietrzak, 2019, s. 153–164).

z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, dopatrując się analogii tego przepisu oraz art. 18 ust. 1 Prawa przedsiębiorców (Pietrzak, 2019, s. 153–164). Ograniczenie to ma na celu przeciwdziałanie zjawisku tzw. samozatrudnienia, czyli uniemożliwieniu przy zmianie formy zatrudnienia wykonywania przez byłych pracowników takiej samej pracy na rzecz tego samego podmiotu i skorzystania z prawnie przewidzianych preferencji (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 2023 r., sygn. I USKP 49/23). Sąd Najwyższy w swoim orzecznictwie zwrócił przy tym uwagę na różnice między sposobem świadczenia pracy podporządkowanej oraz sposobem prowadzenia działalności gospodarczej. Zaznaczyć należy, że ulga na start nie dotyczy przedsiębiorców, do których stosuje się przepisy ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników (art. 18 ust. 3 Prawa przedsiębiorców).

Zawieszenie działalności gospodarczej nie przerywa biegu ulgi na start. W takim przypadku w okresie sześciu miesięcy od rozpoczęcia działalności gospodarczej zawieszenie takie pozostaje bez wpływu na bieg okresu ulgi na start. Wznowienie działalności po upływie sześciomiesięcznego okresu ulgi na start możliwe będzie wyłącznie bez prawa do ulgi.

4. Okres obowiązywania ulgi na start

Uprawnienie przedsiębiorcy do skorzystania z ulgi na start obowiązuje przez okres sześciu miesięcy od dnia podjęcia działalności gospodarczej po raz pierwszy lub ponownie po upływie co najmniej sześćdziesięciu miesięcy od dnia jej ostatniego zawieszenia lub zakończenia (art. 18 ust. 1 Prawa przedsiębiorców). Osoba fizyczna, która rozpoczyna działalność gospodarczą, zobowiązana jest do jej zarejestrowania w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Składając wniosek do CEIDG, należy wskazać datę rozpoczęcia działalności gospodarczej. Może to być dzień późniejszy niż dzień złożenia wniosku o zarejestrowanie działalności, nigdy natomiast data rozpoczęcia działalności gospodarczej nie może być datą wcześniejszą niż data złożenia wniosku o zarejestrowanie działalności. Okres sześćdziesięciu miesięcy powinien być rozumiany jako pełne miesiące kalendarzowe, które poprzedzają miesiąc, w którym działalność gospodarcza została rozpoczęta. Zgodnie z orzeczeniem Sądu Najwyższego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 października 2020 r., sygn. IUK 122/19) do liczenia terminu sześćdziesięciu miesięcy należy zastosować art. 57 ust. 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, określający sposób obliczania terminów w ramach procedury administracyjnej. Zgodnie z tym przepisem terminy określone w miesiącach kończą się z upływem tego dnia w ostatnim miesiącu, który odpowiada początkowemu dniowi terminu, a gdyby takiego dnia w ostatnim miesiącu nie było, w ostatnim dniu tego miesiąca. Jest to więc regu-

lacja analogiczna, jak w art. 112 Kodeksu cywilnego. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2023 r., sygn. III USKP 34/22). Prawo do skorzystania z ulgi na start obowiązuje przez pierwsze sześć miesięcy prowadzenia działalności gospodarczej od momentu jej rozpoczęcia. Podkreślić należy, że są to pełne miesiące kalendarzowe⁸. W związku z powyższym sytuacją najbardziej korzystną dla przedsiębiorcy jest rozpoczęcie działalności gospodarczej w innym dniu niż pierwszy dzień miesiąca.

5. Ubezpieczenie zdrowotne a ulga na start

Przedsiębiorca, który korzysta z ulgi na start, nie opłaca składek na ubezpieczenia społeczne. Zobowiązany jest natomiast do uiszczania składek na ubezpieczenie zdrowotne. W konsekwencji zobowiązany jest do tego, aby zarejestrować się do ubezpieczenia zdrowotnego w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych⁹. W okresie korzystania z ulgi na start przedsiębiorca ma prawo zgłosić do ubezpieczenia zdrowotnego w ZUS także członków swojej rodziny (Biznes.gov.pl, 2021).

Bibliografia

- Biznes.gov.pl (2021, 29 czerwca). *Ulga na start – 6 miesięcy bez składek na ubezpieczenie społeczne*. Pobrano 2 stycznia 2025 z <https://www.biznes.gov.pl/pl/portal/00285>
- Lambrecht-Halla, D. (2020) „Ulga na start” – krytyczna analiza instytucji z art. 18 ustawy – Prawo przedsiębiorców. *Palestra*, 4, 81–91.
- Pietrzak, A. (red.). (2019). Komentarz do art. 18. W: A. Pietrzak (red.), *Prawo przedsiębiorców. Komentarz* (s. 153–164). Wolters Kluwer.
- Haładyj, M. (2018). Konstytucja Biznesu wchodzi w życie. Ministerstwo Rozwoju i Technologii. Pobrano 2 stycznia 2025 z <https://www.gov.pl/web/rozwoj-technologie/konstytucja-biznesu-wchodzi-w-zycie>
- Wierzbowski, M. (2019). Wstęp. W: M. Wierzbowski (red.), *Konstytucja biznesu. Komentarz* (s. 23–26). Wolters Kluwer.

⁸ Przykład: pani Karolina rozpoczęła działalność gospodarczą w dniu 1 sierpnia 2024 roku. Uprawnienie do skorzystania z ulgi na start przysługuje jej od 1 sierpnia do 31 stycznia 2025 roku. W sytuacji, w której pani Karolina rozpoczęłaby działalność gospodarczą w dniu 2 sierpnia 2024 roku, mogłaby skorzystać z „ulgi na start do 28 lutego 2025 roku.

⁹ Wysokość składki na ubezpieczenie zdrowotne uregulowana jest w Ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 146 ze zm.).

Akty prawne

- Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 572 ze zm.)
- Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 1061 ze zm.)
- Ustawa z 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 226 ze zm.)
- Ustawa z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 497 ze zm.)
- Ustawa z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 146 ze zm.)
- Ustawa z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 236 ze zm.)
- Ustawa z dnia 6 marca 2018 r. o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 1668)
- Ustawa z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (t.j. Dz.U. z 2022 r., poz. 541)
- Ustawa z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 89)
- Ustawa z dnia 6 marca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej (Dz.U. poz. 650)

Orzecznictwo

- Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2023 r., sygn. I USK 164/22
- Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 2023 r., sygn. I USKP 49/23
- Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2023 r., sygn. III USKP 34/22
- Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 lipca 2023 r., sygn. III USKP 58/22
- Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 października 2020 r., sygn. IUK 122/19